

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savağmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanları.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAS

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 27 4 Mayıs 1966 Fiyat : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayıncılık Yönetmeni:

ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen :

ERDOĞAN GÖNÜLLER

Sekreter :

ÖNER CIRAVOĞLU

Yönetim Yeri :

Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :

P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hakimiyet" Basımevi

A.P. militanları toplumculara baskı yapıyor!

Bugün bize söyleyenler, Türkiye'nin uyanışını geciktirdikleri için, yarın herkesten önce kendi çocukların lânetine uğrayacaklardır!

Halkın uyandırılması savaşına yürekleriyle katılan Trabzon'lu toplumcular, son günlerde A.P.'ye yakınlıklarıya tanınan birtakım serilerin tehdit ve baskılılarıyla karşılışmaktadır!

YARININ ŞARKISI

Bir şarkı olmalı
Özlemi söyleyen
Bu koyu günlerden
Yarına seslenen

Bir sevgi olmalı
Senden de yükselen
Sonra benimle bir
Yarına yönelen

Bir umut olmalı
Gözlerinde senin
Gözlerimde benim
Yarına erişen

Bir yarın olmalı
Başka türlü birşey
Bir aydın bir güzel
Yarına varmalı

ERDEM BURİ

Bilgi ve düşündeden yoksun bulundukları için kaba kuvvet gösterileriyle toplumcuları yıldıraabileceklerini sanan bu zavallılar, sık-sık Türkiye İşçi Partili'lerin önekerine çıkmakta, kendilerine lâf atmakta, tehdit ve küfür savurmaktak, böylece bir çatışma ortamı hazırlamak istemektedirler.

Anayasa'nın güvenliği altında bulunan ve kanun çerçevesinde çalışan bir siyasi örgütün yöneticilerine ve mensuplarına karşı girişilen bu yıldırma politikası, kimlerin teşvik ve desteği ile yürütülmektedir?

Toplumcular, taşlı-sopalı saldırular karşısında bile inançlarından birşey yitirmemiş, tersine bilenip güçlenmişlerdir. Onları birtakım tutulmuş adamlarla yıldırmaya çalışmak, boşuna

bir çabadır. Üstelik bu faşist metodlar çok uygulanmış ve her defasında geri tepen bir silâh olmuştur. Geçmişimizde bunun hazır örnekleri vardır!

Her çeşit sömürücüüğe hayatlarıyla karşı çıkan namuslu insanlar, birkaç kiralık ganster bozuntusunun tehdit gösterileriyle savaşlarından alıkonulamazlar! Herkesin insan gibi yaşama olanaklarına kavuşacağı mutlu bir Türkiye yaratılıncaya degen sürecek bu savaş. Gerekirse, inançlarımız uğruna şehit de vereceğiz. Ama çocuklara, satılmışlardan, sömürülerden, çırçıllardan, kompradorlardan, kiralık kaatillerden temizlenmiş, pırıl-pırıl, yaşanmaya değer bir Türkiye armağan edeceğiz!

Böyle bir inancın savasını yapanlar, aldatılmış bazı halk çocuklarının tehditleri karşısında, olsa olsa hüzünle karışık bir burukluk duyarlar. Çünkü biliyoruz ki, bugün bize söyleyenler, Türkiye'nin uyanışını, kur-

tuluşunu, yükselişini geciktirdikleri için, yarın herkesten önce kendi çocukların gazabına ve lânetine uğrayacaklardır.

Bu lânetten kurtulmanın tek yolu, toplumcuların yanında, halk düşmanlarına karşı mücadele etmektir.

«ÇALTI» kapandı

TOPLUMCU düşünmenin Anadolu'daki ilk ve gür sesi olan haftalık «ÇALTI» gazetesi, Yazı İşleri Müdürü bulunamaması yüzünden kapatılmıştır.

Dört yıldan beri Samsun'da yiğit bir savaş veren «ÇALTI»nın kapanışı, toplumcular arasında üzüntü yaratmıştır.

«SAVAS», bu kapanışın geçici olmasını diler, kendi sütunlarının «ÇALTI» ailesine açık bulunduğuunu bildirir.

MAYIS'LARA SELÂM OLSUN!

ÜMRAN BARAN

Meşruluğunu yitirerek devletin başında jandarma, polis gücüyle ve uydurma yasalarla bir soygun çete si halinde kalmaya çalışan altı yıl önceki iktidara karşı, altı yıl önce ki gençliğin yiğit direnişi, bir hazzın, bir içe işleyen marşla başlamış, günler - geceler boyu sürüp gitmişti.

Halk'ın oy'unu, hal ka karşı küçük oyunlarla bir büyük silâh olarak kullanmak sevdasında olanlar, «olur mu böyle o'ur mu» marşının etkisine otuz gün dayanamadılar.

«Tahkikat Encümeniyle, polisi, jandarması ve özel beslemeleriyle nasıl yıkıldılarını gördük. Nasıl sindiklerine, nasıl el ayak öptüklerine, insanlık onuru adına tiksinek tanık olduk. Küçülmüşlükleri o kerte de idi ki, devrimin sevincini tam aulamıyla duymadık, yaşaymadık bile. Daha önce ezmek, yoketmek hırsında oldukları insanlık duygularımızdan yararlanan yine onlar oldu. Önce merhametimizi, sonra demokrasi aşkıımızı istismar ettiler. Aramıza girdiler, bağıma geçtiler...

KORKUNÇ GERÇEK

Yedi Budist ateşe atarak kendini

Kötü düzeni güzel eyler

Bize gelince kıçıdan korkar

Tatlısu frengi

Aydınımış beyler

İLHAN DEMİRASLAN

Gelin görün ki, bugün gençliği altı yıl önce, Türk tarihinin kara sayfaları arasından ışık ışık fışkıran ağabeyle rinden daha az milliyetçi, daha az insancıl, daha az onurlu değil. Bugülerde, özgürlük alanlarında yine hazzın melodileri duyulur oldu. Yine polillerin jop'u, satılmışların sopası karşısında yiğit türküler söyleniliyor:

«Gül ağacı değilim
Her gelene eğilem
Çek elini yurdumdan
Ben sümürgen değilim»

Çırkin emperyalistlerin Türkiye'deki çıkarlarından komisyon alanların bu türkülerden duydukları endişe, tipki 28 Nisan 1960'ı getirdi Ankara, İstanbul caddelerine... Ve de Atatürk gençliği, büyük devrimcisinin öğündünü hatırlan çıkarmadan, O'nun çizdiği yolda inançla, güvenle yürüyor: «İktidara sahip olanlar, gaflet, dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler...»

1919'larda, 1960'larda görülen «hıyanet» örnekleri karşısında ise ne ya pıracığını, yine büyük önder gösteriyor:

«Bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, adliyesi vardır, demeyeceksin...»

28 Nisan'larla geledi
Mayıs'lara selâm olsun bizden!

“SAVAŞ, A MEKTUPLAR: 2

Üç yaşındaki çocuğum soruyor:
«Baba, kim kırdı camlarımız?»

«SAVAŞ'a gelen mektupların genel nitelikte olanlarını fırsat buldukça yayımlayacağımızı biliyorduk. Aşağıda, AHMET KÖKLÜGİLLER'in mektubunu sunuyoruz.

Değerli «SAVAŞ»cılar,

Bugüne degen sizinle ilgilenemedim. Biliyorsunuz, birkaç aydır pis bir dönemde girdik. Bütün gerici, sömürücü çevreler gözünü bizedik tiler. Taşra havası dar bir çember... Bu çember kolay - kolay genişletilmiyor. Sıkışıp kalıyor aydınlar.

Şeyh Sait'ler, Derviş Vahdetiler tam anlamıyla hortlamış durumda. Ev taşlamalar, saldırular, karalamalar, şantajlar, dedikodular, içinde yaşanmaz bir hale doğru götürüyor Türkiye'yi. Nedir bizim çilemiz? Şaşırıp kalıyorum. Değerler yer değişirdi. Artık insan kafasının bir öne mi yok! Eli sopalı degersizler, memlekette ne kadar değerli varlık varsa, boğmaya çalışıyor.

27.3.1966 günü gecesi evime saldırdılar. Pen cerepler yere döküldü. Tam bir Menemen havaşı yaşadık çoluk - çocuk. Üç yaşındaki çocuğum soruyor: «Baba, kim kırdı camlarımız?» Siz biliyorsunuz dostlarım. Taşların nerden geldiğini,

III. Selim'den beri biliyorsunuz. Ama bu üç yaşındaki çocuğa nasıl anlatmalı bunları? Nasıl tiksindirmeli dünyadan? Bahar dolu, şiir dolu bir çocuk ve karanlıkta dolaşan birtakım gölgeler... Ortaçağ arkadaşları! Anayasanın «Konuta dekunulamaz» diyen maddesi; Demirel'in «Hersey açıkta olacak» diye başlayan bayram vaazları ve birtakım gölgeler, Cumhuriyetin getirdiği bütün değerlerin temeli ne dinamit koymaya hazırlanıyor! Bu nasıl çelişki böyle dostlarım?

Sözün kısası, yaşamak zoraldı. «Bıçak keşime dayandı» İhsanî'nin dediği gibi. Elimizde tek silâhimiz: Anayasası! Onu bile elimizden alıp yozlaştırmak istiyorlar...

Evet, taşa karşı anayasası! Tek güvence, tek silâh! Aydu olmanın, yazar olmanın gereğini yapacağız! Hiç ödün vermeden, egilmeden!

«SAVAŞ»çılara selâm olsun!

14.4.1966

AHMET KÖKLÜGİLLER

Bize gelen yayınlar

27 YAYINLARI

(Hocapâşa Cami Sok. Güneş Han, Sirkeci-İST.)
YAĞMA EDİLEN KİT'A — (Latin Amerika), Paul Johnson. Çeviren: Ahmet Angı. 112 S. 5 T.L.
TEMBELLİK HAKKI — Paule Lafargue. Çeviren: Ahmet Angı. 90 S. 4 T.L.